

La Bohème

El context

L'acció se situa cap a l'any 1830, al Barri Llatí de París, centre de la vida bohèmia de poetes i artistes que lluiten per obrir-se camí en el món artístic i intel·lectual de la capital francesa.

Quatre joves artistes comparteixen unes miserables golfes. Les privacions i la gana no minven les seves ganes de viure, d'enamorar-se i de fruit amb alegria dels bons moments que se'ls presenten.

Els personatges

Rodolfo	poeta
Marcello	pintor
Schaunard	músic
Colline	filòsof
Benoît	propietari de les golfes on viuen els 4 amics
Mimi	brodadora
Musetta	estimada de Marcello
Alcindoro	amant ric i vell de Musetta

Resum argumental

Acte primer

És la nit de Nadal.

El fred és intens a les golfes que comparteixen els quatre amics bohemis i no els queda llenya per l'estufa.

Per escalfar-se, Rodolfo acaba cremant el manuscrit del drama que ha escrit.

Entra Colline, filòsof, que es queixa de no haver pogut empenyorar els seus llibres. Poc després apareix l'altre amic, Schaunard, músic, carregat de queviures. No mostren cap interès en saber com els ha aconseguit i decideixen anar a celebrar la nit de Nadal al cafè Momus.

En aquell moment es presenta Benoît, propietari de les golfes, a cobrar-los el lloguer.

Aconsegueixen fer-lo beure vi amb abundància.

Després, fingint estar escandalitzats
perquè l'havien vist amb una dona que no era la seva,
l'escridassen i el fan fora a empentes,
aprofitant que es troba en una posició incòmode
i amb sentiment de culpabilitat.

Marxen tots al cafè Momus, excepte Rodolfo,
que es queda per acabar un article.

Truca a la porta una jove veïna, Mimí,
que ve a demanar-li mistos
per encendre l'espelma que se li ha apagat.
Rodolfo li ofereix vi.
Un cop d'aire apaga l'espelma.
Queden a les fosques i la clau de la jove cau al terra.
En buscar-la, a les palpentes, les seves mans es troben.
L'atracció és instantània.
Els dos joves es presenten –poeta ell i brodadora ella–.
Rodolfo la besa.
Els dos decideixen baixar a reunir-se amb els amics i baixen abraçats.

Acte segon

Terrassa del cafè Momus,
en un ambient de gran animació al carrer.
Rodolfo li compra una còfia rosa a Mimí
i entren al cafè on estan els amics que l'admeten
en el seu grup de gent bohèmia.

Entra Musetta, que havia estat amant de Marcello,
vestida amb elegància i seguida del seu nou amant,
el vell i ric Alcindoro, carregat de paquets.

Seuen en una taula a prop dels amics bohemis.
Marcello encara segueix enamorat de Musetta.
Ella amb l'actitud i els comentaris en veu alta,
es dedica a engelosir-lo.
De sobte fingeix un fort dolor al peu,
per obligar Alcindoro a que li vagi a comprar unes sabates noves.
Quant surt, Musetta cau en braços de Marcello, que la perdona.

Aprofitant que passa pel carrer una gran desfilada,
decideixen marxar i incorporar-s'hi.
Abans però, Musetta li diu al cambrer
que carregui el compte de tots al del vell ric,
que arriba només a temps per pagar.

Acte tercer

Una matinada de febrer, als afores de París,
prop d'una de les portes d'entrada a la ciutat. Neva.

En una taverna a prop, hi viuen temporalment Musetta i Marcello,
a qui han encarregat que decori la façana de l'edifici.

Mimì arriba i fa sortir Marcello per explicar-li, entre estossecs,
que Rodolfo li fa la vida impossible amb la seva gelosia
i que estan a punt de separar-se.

Li demana ajuda.

Marcello presumeix, en canvi, de la seva relació amb Musetta,
més distesa i alegre.

Surt Rodolfo que també estava a la taverna.

Ella s'amaga i sent com Rodolfo confessa al seu amic
que estima Mimí, però que no pot suportar la malaltia incurable
que ella pateix –la tisi–.

Sap que les condicions de pobresa en les que viuen
empitjoren la seva salut.

La tos i els sanglots delaten la presència de Mimì.

Rodolfo no aconsegueix convèncer-la que es curarà.

En sentir les rialles de Musetta a l'interior de la taverna,
Marcello hi entra per recriminar-li la coqueteria.

Rodolfo i Mimì segueixen parlant
i decideixen continuar junts fins la primavera.

L'època de les flors els ajudarà a suportar millor
una separació tan dolorosa per als dos.

Se'n van abraçats mentre senten com Marcello i Musetta
es barallen amb molta agressivitat.

Acte quart

És primavera i Marcello i Rodolfo, a les golfes,
recorden les estimades absents, de les que segueixen enamorats.
Arriben Schaunard i Colline amb una arengada i alguns panets.
Improvisen una pantomima, entre rialles i bromes,
sobre el suculent banquet que faran.

Musetta, fora d'alè, irromp anunciant que Mimì està pujant l'escala,
malalta i quasi sense forces. L'ha trobada al carrer mig moribunda.

Entra Mimì i la fan estirar al llit
mentre ells surten a empenyorar diverses pertinences
per tenir amb què abrigar-la i pagar un metge.

Els dos amants es queden sols i evoquen la felicitat passada.
Tornen Schaunard i Musetta amb un maniguet
i una beguda estimulant
i anuncien que el metge està de camí.
Mimì s'adorm, reconfortada per l'escalfor del maniguet,
i mor dolçament.

Rodolfo es resisteix a admetre que la seva estimada ha mort.
Quan finalment ho comprèn, s'abraça al seu cos,
crident el seu nom amb desesperació.

Els textos de Lectura Fàcil segueixen
les directrius internacionals de l'IFLA
(International Federation of Library Associations
and Institutions) quant al llenguatge, el contingut
i la forma, a fi que tothom els pugui entendre.
L'Associació Lectura Fàcil ha fet aquesta versió en Lectura Fàcil.